

20. neděle v mezidobí A

*Bože, buď milostiv a žehnej nám,
ukáž nám svou jasnou tvář. (Žl 67,2)*

První čtení

Izaiáš 56,1.6-7

Tak praví Hospodin: "Šetřte práva a jednejte podle spravedlnosti, neboť se již blíží má spása, již se ukáže má spravedlnost. Cizince, kteří Inou k Hospodinu tím, že mu slouží a milují jeho jméno, že jsou jeho služebníky, a všechny, kteří zachovávají sobotu bez znesvěcení a lpí na mé smlouvě, ty přivedu na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby. Jejich celopaly a žertvy mi budou potěšením na oltáři; neboť můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy."

Druhé čtení

Římanům 11,13-15.29-32

(Bratři a sestry!) Vám, (bývalým) pohanům, říkám: Já jako apoštol pohanů vykonávám svou službu s velikou pečlivostí. Chtěl bych tím vzbudit žárlivost u svých krajanů a aspoň některé z nich zachránit. To, že byli vyloučeni, přineslo světu smíření (s Bohem). Co teprve bude znamenat, až budou znova přijati? To bude úplné vzkříšení z mrtvých! Když totiž Bůh někomu něco daruje nebo když někoho povolá, je to neodvolatelné. Vy jste se kdysi chovali k Bohu odmítavě, ale nyní se vám dostalo milosrdenství, protože oni odmítli přijmout víru. Stejně tak se oni chovají nyní odmítavě, protože vám se dostává milosrdenství, aby se ho potom dostalo také jim. Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství.

Evangelium

Matouš 15,21-28

Ježíš odešel z Genezareta a odebral se do tyrského a sidónského kraje. A tu z toho kraje vyšla jedna kananejská žena a křičela: "Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Moje dcera je krutě posedlá." Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili ho: "Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí." Odpověděl: "Jsem poslán jen k ztraceným ovcím domu izraelského." Ona mezitím přišla, klaněla se mu a prosila: "Pane, pomoz

mi!" On jí však odpověděl: "Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům." Ona řekla: "Ovšem, Pane, jenže i psíci se živí kousky, které padají se stolu jejich pánů." Nato jí řekl Ježíš: "Ženo, jak veliká je tvá víra! Staň se, jak si přeješ." A od té chvíle byla její dcera zdravá.

K zamyšlení

Kdo slyší dnešní čtení z evangelia, ten s ním bude mít pravděpodobně problémy. Ježíš, kterého známe jako milosrdného a lidského, reaguje svým slovem a chováním podivuhodně stroze a nepřátelsky. Pouze když budeme připraveni probouzet se až k porozumění tohoto příběhu a vnímat ho jako celek, ukáže se nám jako model pro vývoj víry.

Ježíš jako Žid je poslaný především ke svému vlastnímu národu. Jedna kananejská, tedy nežidovská žena, ho prosí o pomoc. Ona, která žije mimo židovské zákony, je tak přesvědčená, že i přes odpor Ježíše trvá na svém přesvědčení a vkládá svou naději zcela v něj. Ježíš je svou reakcí na její argumenty žákem a to tím, že označuje její víru jako velkou a na základě toho uzdravuje její nemocnou dceru. Zpochybněním Ježíšova poslání pouze ke svému národu se ho podaří ženě otevřít i pro druhé, pro nežidy, kteří také touží po zkušenosti radostné zvěsti a to jak ve slově, tak ve skutcích. Tato zkušenost nám ukazuje podstatnou dimenzi naší víry. Když se podíváme na to, jak obě osoby v této scéně argumentují a jak se přitom mění, můžeme zcela přesně vidět, že víra je neustálým procesem učení, která zahrnuje růst a vývoj – na obou stranách. Uskutečňuje se v konkrétních životních situacích a krizích, vyvíjí se a mění se v každodenních výzvách.

Také Ježíš se učil, den za dnem odhaloval svou cestu. Jeho cílem bylo plnit vůli svého Otce. Tato vůle však nebyla vždy jasně stanovená, aby byla bod po bodu přesně splněná. Ježíš pochopil, že je postavený před nevyhnutelností hledat v každé životní situaci znovu a znovu Boží vůli a za to i bojovat. Svědčí o tom ta svědectví, která hovoří, jak často se Ježíš kvůli tomu uchýlil k modlitbě. Takovéto hledání, rozlišování a nové rozhodování nebylo a není lehké. Daleko jednodušší je následovat toho, kdo tvrdí, že ví vždy to jediné a správné. Není to právě z toho důvodu, proč se po celém světě ve společnosti, politice a církvi dá pozorovat nárůst fundamentalismu...?

Ježíš byl připraven konfrontovat se s každou neznámou výzvou a učit se z každé nové zkušenosti – jsme také my připraveni učit se, co se týká našich principů, přesvědčení, názorů v oblasti víry? Abychom se vydali na novou cestu, potřebujeme velkou odvahu. Vše, co je nové, jiné, neobvyklé, "cizí" je přijímáno obvykle s velkou opatrností, dokonce s pochybami. A to proto, že nevíme, zda nás ten druhý přijme přátelsky či nepřátelsky. To "staré" je známé, zatímco to "nové" se teprve rozvíjí, leží ve tmě. Stále znovu cítíme touhu zůstat tam, kde jsme nebo se vrátit do známých vod. Teprve postupně a opatrně se nám podaří kroky přiblížení a přijetí toho neznámého. Pak může být to cizí začleněno do vlastního a tím obohaceno.

V setkání Ježíše a kananejské ženy se rozvíjí vzájemná úcta a respekt k přesvědčení a principům toho druhého. Ne dogmata, ale velikost srdce vytváří základ víry, které sblíží a staví mosty!